

FES FAMÍLIA: CREU i ESTIMA!

Missatge amb motiu de la Setmana de la Família 2013 (4-10 de març)

Amb motiu de la Setmana de la Família que se celebra a les diòcesis catalanes, les Delegacions de Pastoral familiar hem estat reflexionant sobre les situacions que afecten a les famílies i les circumstàncies punyents que incideixen en elles, i des de cada delegació hem decidit fer-los-hi arribar el nostre suport, sigui quina sigui la seva realitat, i fer-los palès que poden comptar amb la presència, acompanyament, ajut, comprensió i amor de l'Església.

La família és i seguirà essent sempre el fonament de la societat. És insubstituïble per fonamentar el bé de la persona. En el seu si hem rebut el do de la vida, l'amor i l'acaronament dels pares, el caliu dels grans, la companyia i l'afecte dels germans. Amb la família hem compartit els moments joiosos i de la família hem rebut l'ajut en els moments importants i en els difícils. Dins la família hem après els valors fonamentals de la vida: compartir, perdonar, conviure, dialogar, actuar amb sentit de gratuïtat, ser agraïts, ... A través de la família, molts de nosaltres hem rebut la fe: aquest do que ens permet conèixer, estimar i seguir Jesucrist.

Crear una família és la tasca més noble que poden realitzar conjuntament un home i una dona. Per això, primer de tot, volem felicitar, animar i acompanyar els joves que es preparen per al matrimoni, tot encoratjant-los a dur a terme el seu projecte amb molta esperança. En l'actual conjuntura, en la qual fàcilment molts joves s'aparellen i conviuen sense casar-se, és important que testimoniem amb convicció que val la pena engrescar-se en un compromís compartit de voler viure sempre l'un per l'altre, sostenint un amor profund, madur i fidel. En un temps d'incerteses i d'inseguretats, aquesta reciprocitat d'amor que es nodreix de la voluntat renovada permanentment de donar-se i estimar-se sense condicions, és el camí que enforteix dia a dia la família i cadascun dels seus membres. L'amor és més que un sentiment: és dedicar la pròpia vida pel bé de l'altre, en un compromís mutu i definitiu. Diguem-ho ben clar: la fidelitat en l'amor no encadena sinó que allibera.

El nostre pensament va tot seguit a les famílies que pateixen. Hi ha situacions de dolor que moltes vegades semblen humanament incomprensibles. Que tinguin la seguretat que compartim el seu sofriment i som solidaris amb les seves dificultats. Pensem especialment en les famílies que per causa de malalties han perdut un ésser estimat, pares, fills, ... Volem compartir amb totes elles l'esperança del retrobament i d'una vida plena per sempre en l'amor de Déu.

Pensem també, d'una manera especial, en tantes famílies que viuen aclaparades per la manca de recursos materials, en aquelles que la crisi ha castigat injustament i sense cap culpa, i que no troben sortida ni una nova ocupació laboral amb la qual poder sostenir la família. És cert que la caritat de les comunitats cristianes ha demostrat la seva solidaritat amb molts dels més dèbils, però volem fer sentir la nostra proximitat amb els qui pateixen aquesta situació, també aixecant la nostra veu per demanar justícia i respostes eficaces a l'alta taxa d'atur que enfonsa en la desesperació els qui cerquen feina i no en troben.

Així mateix, pensem en els membres de les famílies trencades, les que no han arribat a bon port en l'intent d'ésser una comunitat estable i permanent de vida i amor. Algunes, potser, podrien refer-se a partir de la mútua comprensió, la maduració personal i el perdó que tots d'alguna manera necessitem donar i rebre. Pensem en els fills que no reben cada dia el caliu conjunt dels pares. Pensem en aquells que han fet l'opció de refer la seva vida amb una nova unió civil: els volem fer sentir que segueixen essent membres de l'Església i recordar-los que no s'han trencat els llaços d'amor amb la comunitat cristiana. Déu és l'únic i definitiu jutge de la vida dels homes.

Volem oferir el nostre acompanyament i agraïment, per tot allò que han fet al llarg de la seva vida pels altres, a moltes persones grans que actualment es troben soles i marginades de la societat, fins i tot a vegades per les mateixes institucions o comunitats de les quals han estat per molts anys membres actius. Moltes d'elles també, a més de patir les debilitats pròpies de l'edat, són humiliades amb pensions que els impedeixen portar una vida suficientment digna.

L'Església vol ser acollidora i respectuosa amb tots, també amb els qui han fet opcions que s'allunyen de la visió cristiana del matrimoni i de la família. En qualsevol cas, tots som fills d'un mateix Pare i estem cridats a reconèixer-nos i a respectar-nos com a germans.

En aquest Any de la Fe que estem celebrant, estem convençuts que per a tots és important "fer família" i desitgem vivament que la nostra fe en Déu, que ens estima personalment a cadascun i a tots nosaltres, ens esperoni a creure amb més convenciment en la família i en la força renovadora de l'amor, i que això ens ajudi a tots a estimar més les nostres famílies i la gran família humana.

Blanca Roca i Juan Luis Salinas,
Delegats Diocesans de Família i Vida de Lleida,
març del 2013